

Sygn. akt VI Gz 115/17

POSTANOWIENIE

Dnia 03 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jerzy P. Naworski

po rozpoznaniu w dniu 03 sierpnia 2017r. w Toruniu

w postępowaniu uproszczonym

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Państwowe S.A. w W.

przeciwko S. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 03 marca 2017r., sygn. akt V GNc 299/17

postanawia

odrzuć zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek powoda o uzupełnienie swojego nakazu zapłaty z dnia 01 lutego 2017 r. przez wskazanie w jego treści odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 01 stycznia 2016 r. Jak podkreślił ten Sąd, zasądając w nakazie odsetki zaznaczył, że chodzi o odsetki za opóźnienie, co pozwala na prawidłowe prowadzenie egzekucji przez organ egzekucyjny (k. 42).

W zażaleniu na to postanowienie powód zarzucił mu naruszenie art. 351 § 1 w zw. z art. 325 i art. 321 k.p.c., polegające na niewłaściwym zastosowaniu i zasądzeniu od pozwanego na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie w miejsce odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. W związku z tym skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanego odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 33,32 od dnia 19 listopada 2015 r. i od kwoty 875,96 zł od dnia 20 listopada 2015 r. (k. 50-51).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zasadny jest zarzut błędnego przyjęcia przez Sąd Rejonowy, że powód nie sprecyzował żądanych w pozwie odsetek. Wprawdzie w żądaniu pozwu jest mowa o odsetkach ustawowych (k. 3 i 9-10), ale w treści uzasadnienia skarżący wprost wskazał, że dochodzi odsetek za opóźnienie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 t. poz. 684, dalej jako u.t.z.) – k. 3, s. 2 i 10. Nie ma racji Sąd meriti także co do tego, że w takim przypadku prawidłowe jest zasądzenie odsetek za opóźnienie, skoro odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych są wyższe od odsetek ustawowych za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2 k.c. (art. 4 pkt 3 u.t.z.). Trafnie więc skarżący podniósł, że Sąd pierwszej instancji nie orzekł o całości jego żądania. Zarzut naruszenia art. 351 § 1 w zw. z art. 353² k.p.c. jest więc zasadny. Mimo tego zażalenie nie może być uwzględnione.

Artykuł 394 k.p.c. nie przewiduje zażalenia na postanowienie odmawiające uzupełnienie wyroku. W orzecznictwie Sądu Najwyższego za utrwalony można natomiast uznać pogląd, że takie postanowienie nie jest postanowieniem kończącym sprawę jako pewną całość poddaną pod osąd (postanowienia SN: z dnia 14 listopada 1996 r., I CKN 7/96, OSNC 1997, nr 3, poz. 31; z dnia 26 maja 1999 r., III CZ 34/99, LEX nr 521786). Brak merytorycznego rozstrzygnięcia nie uniemożliwia bowiem stronie wytoczenia powództwa o pominiętą część. To samo dotyczy oddalenia wniosku o uzupełnienie nakazu zapłaty (art. 353² k.p.c.).

W związku z tym zażalenie jako niedopuszczalne należało odrzucać (art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

Na marginesie należy dodać, że odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych należą się od 01 stycznia 2016 r., tj. od wejścia w życie ustawy z dnia 9 października 2015 r. zmieniającej m.in. u.t.z. (Dz. U. poz.1830). Skarżący może więc domagać się tych odsetek od tej daty, jak we wniosku o uzupełnienie nakazu, a nie od terminów wskazanych w zażaleniu.

(...)

Z.

1. (...),

2. (...):

- (...),

- (...),

3. (...)

T. 03/08/2017 r/